

AD ABBATEM ANSELMUM, Custodem Chronicarum Plagae, Fulda:

Gratiam et pacem a Domino nostro Iesu Christo.

In hac die miserrima, campanae siluerunt.

Signifer, qui claram vocem olim dabat, iacet retro hortum, tumidus et nigrescens. Linteo manus eius obtexi; ulterius campanam non pulsabit.

Prima luce, si luce dici possit, solem vidi surgentem pallidum, velut pannum fractum, sine calore, sine vigore. Aer gravis erat, et umbrae non iacebant.

Fratres nostri in cellis suis iacent, ore aperto, sine spiritu. Matthaeus dixit:

Caelum retro se trahit.

Et expiravit.

Aperui Psalterium. Clamavi ad Dominum ex profundis.

Responsum non datum est.

Scripturas perlegi. Lamentationes Ieremiae. Apocalypsin. Psalmos.

Omnia verba sensum amiserunt.

Vicus desertus est. Aqua putrescit in puteis. Apes in apiariis non sunt.

In templo, imago Crucifixi videtur inclinari, non ad precandum, sed ad deficientum.

Omnes loquuntur de ira Dei. Ego autem loquor de absentia.

Non ululatus, sed silentium.

Non timor, sed oblivio.

Abba, qui verba veterum sanctorum colligis, mitte hanc epistolam sub altari, inter ossa Sancti Aegidii, si lucet adhuc ibi.

Scribe in chronicis: *Fratres Fuldenses oraverunt, dum mundus ruit; et caelum, quod olim resonabat, avertit faciem suam, nec flentem vidit.*

Vale in Domino, in cinere et spe,

FRATER ANSELMUS

MONACHUS ORDINIS SANCTI BENEDICTI

FULDA